

VČERAJ DRUGA SEJA DEŽELNEGA SVETA

**Izvolitev predsednika deželnega odbora
devetih odbornikov in treh namestnikov**

Na popoldanski seji je predsednik Berzanti prebral programsko izjavo, ki vsebuje tudi obveznost glede rešitve vraščani slovenske manjšine - Prva seja odbora

ko prispevale k večjemu spoznavanju med narodi in gospodarskim sistemom ter da bi se koristno vključili v splošni okvir menjav in sodelovanja.

V poglavju programske izjave pod naslovom politične usmeritve je Berzanti dejal, da je bil odboj izvoljen s sporazumom strank le za eno predstavo, ki je trajala samo

ve predane, s tem spoznamo, da so se delavci te stranke organizirali v združbo, ki deluje na trgu dela, kar je v skladu s delovanjem obdobja. Odbor se zavzame, da, da gre torej za sodelovanje v velikem skupini, omejeno v času. Predložitev programa za daljše razdobje, ki bo torej odvisna od kasnejših spoznanj, razumov, ki si jih svede predložiti, sednik Berzanti živo želi.

Zatem je Berzanti orisoval sestavo novega odbora, kakor je že spoznale, da bil na prvi seji novega odbora, ki je bila takoj po jutranji seji delavcev železne sveta. Povedal je tudi, da, da odbor dejavno dal pobudo za ustanovitev železnega odborstva.

bo štivilo namestnikov odbornikov: škričlo od treh na dva. Po sprejetju te spremembe, bodo odborniki štva razdeljena takole: Enzo Moro podpredsednik deželnega odbora in odbornik za turizem; odbo Antonio Cornelli odbornik za kmetijstvo, gozdarstvo in gorsko gospodarstvo; prof. Giovanni Vicario odbornik za krajevne ustanove; Antonio Tripani odbornik za finančce; odv. Cesare Devetag odbornik za higieno in zdravstvo; prof. Gi

seppa Dulci odbornik za industrijo in trgovino; cav. Bruno Giusti odbornik za solstvo in kulturne dejavnosti s pooblastilom za obravnavanje mladinskih vprašanj; dr. Luigi Masutto odbornik za javna dela; Nereo Stopper odbornik za delo, socialno skrbstvo in oddelka s pooblastilom za načrtovanje; Francesco de Carli odbornik za urbanistiko

Namestnika odbornikov: rag. Vittorio D'Antoni odbornik s pooblastilom za delo, socialno skrbstvo in oddelka s pooblastilom za načrtovanje; dr. Giovanni

stilo in šport in zemljiške knjige; rag. Salvatore Varisco odbornik s pooblastilom za prevoze in za nadzorstvo nad zadrugami.

Zatem je dr. Berzanti omenil bodočo zakonodajno dejavnost. Glede tega je rekel, da bodo skušali s pred poletnimi poticnimi sprejemiti zakon št. 17 od 27. avgusta 1965 glede organov in postopkov za deželno načrtovanje. S predbrzo stalnega posvetovalnega

bor bo zagotovljeno v njem širše zastopstvo strokovnih organizacij. Glavni namen tega je, da se zagotovi širše in bolj sistematično posvetovanje s sindikati. Drugi namen krep pa se tiče odobritve predloga državnega zakona za uveljavljanje

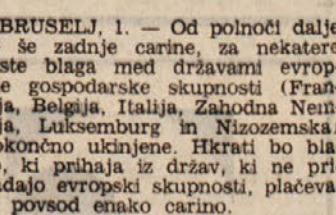
Poglavje o upravi milodarnosti vsebuje tudi seznam omenjenih obveznosti, ki so del slovesne omarjanje, mednarodnega sodelovanja ter drugih obveznosti glede kmetijskega, javnega del, protisihnotrona, populacijske izvedbe načrta CIPE, ometitve v jaskih služnosti itd.

svetovalci se nameravajo priklasi
k razpravi o tej izjavi. Doslej s
jih je prijavili kakih 30. Mimogre
de naj se omenimo, da je Berzai
tjaj enkrat prekinil svetovalc v
lanskega gibanja Di Caporiacco, p
čemer ga je demokristjan Riguti
zavrnil, češ da bo ta skupina
svetu vedno uganjala škandal. Pr
šlo je do prerekanja, ki pa se
kmalu pogoje.

Kot smo že dejali, se je po htranji seji deželnega sveta sestavil novi deželni odbor na seji, ki je trajala od 13. do 14. ure. V zasedanju se je Berzanti sporočil na vzvoh, kako bodo razdeljena območja, komu bo podeljena vsa območja, komu pa ne. Zatem jim je predložil programsko izjavo, katero je pozneje prebral na popoldanski seji deželnega sveta. Končno je deželni odbor proučil zakonski osnutek predsednika Berzanti in o ustanovitvi območja za urbanisti-

Tri hude železniške nesreče v Sloveniji in v Franciji

Uresničena carinska unija med «šestimi»

polnoči dalje ne bodo avtomobil, ki prihajajo iz držav evropske skupnosti, plačevali nobenega davka, medtem ko bodo plačevali davke na avtomobilih iz držav, ki ne spadajo na najraznejše blago. Vendar tudi tem ne bodo popolnoma odpuščali davke carinske pregrade z državami evropske skupnosti in na večini bodo še vedno carinski. To velja na primer za alkohol, cigarete in tobak, ki so glavni predmeti trgovine. Predsednik komisije evropskih zadev, Jacques Delors, je na svoji poveljni konferenci izjavil, da so vse davke nalozile šestih v prvih letih naslednje: napredovanje za politično enotnost, prehod od carinske zveze k gospodarski zvezi, razširitev evropskega parlamenta, politična sodelarskih, socialnih in intelektualnih sil pri graditvi Evrope. Rešitev med drugim izjavil, da morajo države evropske skupnosti, ki niso članice, dobiti organe, ki naj jih nadzorujejo, da ostane politična enotnost na kontinentu. Vendar pa Evropske unije ne bodo razpisali, če ne bosta potreba politična in gospodarska. Rej izjavil, da ne treba postavljati namodnosti nacionalne politike.

LJUBLJANA, 1. — Osem ljudi v nedeljo zgubilo življenje pri dveh trčenjih med vlakom in avtomobilom, do katerih je prišlo na železniških prehodih blizu Zidanega mosta in pri Ljubljani. Prva nesreča, pri kateri je umrl pet oseb, se je pripetila na cestnem prehodu na progi Zidan most-Hrast

pri Subahodu. Železniški čuvaj je zaspal na delovnem mestu in se spustil za volan. Ob 23.30 je iz Ljubljane prijel vlak, ki je imel bliz in ko je zavozil na tir, je vatrli motorju potniški vlak, ki je avto potiskal naprej se kakih 10 metrov. Vseh pet potnikov avtomobila je bilo na mestu mrtvih. Železniškega čuvaja so po nesreči našli pri avtomobilu.

Podobna nesreča se je pripetila okrog 19. ure na nezavarovanem železniškem prelazu v Vižmarjih pri Ljubljani. Električni vlak je silovito tresel v avtomobil, v katerem so bili trije odrasli in enoletni otrokom, ki sta ga imela na sedlu. Voznik avtomobila je bil na mestu mrtvih, otroke je izdihnili kaket dve uri pozneje, ženo pa so odpeljali v bolnišnico, kjer je kmalu podlegla poškodbam.

LYON — Šest vagonov polni misnega vlaga je danes izlirilo iz progiz Pariz - Lyon med Quincieu dom in Saint Germainom. Do sedaj so ugotovili najmanj sešest mrtvih, ranjenih pa je preko šest deset. Xi tet je sedem oseb v

ALBERT REJEC

Dr. Lojze Berce sedemdesetletnik

čiska ulici. Namesto ptičjega čeb-ljanja slavkov in škranjcev, ka-kor bi se spodobilo sprico patrona te ulice, je presekalo marsikaj nočne tišine rezko vreščanje srak s krototom petard in ročnih bomb. Trije, štirje uredniki so noč za nočjo skrbeli, da je dnevnik izšel vsako jutro na dolgo nevarno pot po deželi do Trbiža. Postojne in Opatije, skozi številne zasede na nacionalističnih poštarjih in lokalnih fašističnih manifestacijah. List je sku-sal pisati tako, kakor je bil naslov lista, in skušal zato biti buden ču-vaj narodne enotnosti, kar se mu ni zmerom posrečilo pri politični razklenjenosti primorskih Sloven-cov.

Kot sleherni slovenski begunec pred fašistično hudo uro se je tu-di Berce najprej ustavil v sloven-skem glavnem mestu, v Ljubljani. Zaposliti so ga pri dnevniku «Slo-venec», ki je bil glavno glasilo vo-dene slovenske ljudske stranke. List je slovel po svojih napetih pi-sanih znanjeh političnih in social-nih razpisov, ki so ga v Ljubljani, kot izrazit strankarski list pa je gojil seveda bujno politično polemiko.

Begunec iz Trsta je skušal v ta domači vrt usaditi tudi nekaj za-mejskega cvetja. Sicer pa je mo-ral pisati za vse rubrike in ne sa-mo za svoj gospodarski. V glavnem mestu Slovenije je takrat pre-vladujoči kmečki prebivalstvo je varnost v življenju zamenjal trzasko nevarnosti in brezizidnost za zavedanje Slovenca. Toda na-mesto pasivne podrejenosti v manj-sinskem okolju so pa v Ljubljani skomolci dostikrat vladnem glaslu pri-sajali do izbruhov križajoč se go-spodarski, socialni in politični in-teresi celotne Slovenije in še dru-gih jugoslovanskih pokrajin v sploš-ni jugoslovanski prepletosti. Slo-je, skratka, za pravo aktivno poli-tiko, ki je zmerom odpravo surove stvarnosti. Kot tolčen drski sloven-skih izkoreninjenosti iz tolkerih slo-ven-skih obrobij pokrajin se Berce v tej igri ni prevel znašel.

Ni mu bilo zato pretežko sprejeti mesto v osrednjem tiskovnem ura-du jugoslovanskega predsedništva vlade v Beogradu. Jugoslovanska prestolnica ga je zadržala poldru-go desetletje, prav toliko časa, do-ki niso dozoreli pogoji, da se je lahko vrnil po vojni v svojo trzasko mesto. Tiskovni uradi vseh držav so si podobni. Sporočilo se namreč s svojo nedemokratično pomembnostjo v bolj avtoritativnih režimih in plahimjo v demokratičnih gibanjih narodov. Ali je treba pri tem sploh omeniti, da se Berce v pre-sloboju in sploh v življenju ni ni-kanj sopolil in da je po mislje-nju njegovih prijateljev to njego-vo neoprijemljivega glavna hi-ba. Tega se zaveda in mu je ne-rodno, pa si ne more pomagati. Prav mu je prislo njegovo znan-je glavnih evropskih jezikov. Iz preslobojske enoličnosti v se-stavljanju bitenosti in drugih pu-blikacij je zatekel k izdajanju, kaj pa je mogel drugega, pa če-krat v Beogradu ni bilo povpraševanja po tem blagu, publikacij o narodnostnih vprašanjih. Tako je širša jugoslovanska javnost po Berceju izvedela, koliko za-mejskih sonarodnjakov so pustili posamezni narodi zunaj novih me-ja svoje mlade države, pa kako skopko jim režejo pogosto prav-tuje roke. Izdajal je tudi peri-odno publikacijo «Ravnopravnost prav s področja narodnostnih vprašanj». Takrat se je že navadil pritiskati linke, da bi mogel iz-dati publikacije v korist narod-nih manjšin.

Ko je gestaponska kolona čisti-la Beograd od protinacističnih e-lementov, se je skupaj z dr. Fran-čovcem znašel za rešetkami, da bi polagal račune za protinasti-čno in protifašistično delovanje slovensko - hrvaške emigracije iz Julijske krajine.

Zaradi točnosti pregleda vseh glavnih vodilnih dejavnikov njego-ve življenjske poti moram biti brezsrčen in kariti kapljico polna v slavnostno čašo. V njegovi dru-žini je seveda vedel neprikrit duh odpora proti tujim osvajačem in je zato njegov najstarejši sin od-šel s šolskih klopi na sremko fran-čovčevski.

Zato nič slavnosti, pa tudi nič polen, delo teče naprej. «Gospodar-stvo» izide kot normalno. ... Dr. Lojzeu Berceju iskreno čes-titamo z željo, da bi se še dolgo ohranil pri dobrem zdravju ter ta-ko mladostem in delaven.

to, ki je gnala z Balkana nacistič-ne korpuse, Padel je, kot toliko drugih, v hudih bojih. Oče ni mo-gel nikdar izvedeti, kje mu je grob. Ko romata z ženo, od časa do ča-sa v vlak, brezclno, preko srem-skih ravnin, gledata in iščeta. A solze jima padajo nezdružno na lica, ko vzdihujeta za grobom, ki se iz-mika in je lahko za vsakim ra-zorom.

V osvobojenem Beogradu je bi-lo treba zbirati najrazličnejši ma-terial za mirovno konferenco z Italijo in je Berce skupaj pomagal s svojega gospodarskega področja. Mimo tega je še napisal knjigo o «Bodočnosti Trsta v luči njegove preteklosti».

Nato je zbral svojo preostalo ža-lostno družino in spravil do Trsta svoje begunsko pohištvo.

V Trstu je najprej delal pri Pri-morskem dnevniku in kasneje pre-šel tednik «Gospodarstvo». Temu je vtisnil svoj poseben pečat, da bi ga moglo brati več tisoč bral-cov, ki velika večina njih niso gospodarstveniki. List berč obkraj-ja svoje slovenske in slovenskih zamejskih krajev. Berč ga ali pa preostavljajo svoje jezike v vseh trgovskih in splošnih gospodarskih zbornicah na evropskem prostoru, ki so mu zadnja leta našli ustre-zni izraz «Alpe-Adria».

Največ skrbi povzroča Berceju gospodarsko slovenskega sveta v Italiji. Žal, nima za marsikatero gospodarsko panogo kaj poročati, ker so Slovenci politični in vstran po preteklih krivicih in sedanjih diskriminacijah.

Gospodarstvo spominja na ame-riške slovenske liste, kjer je glav-ni urednik hkrati celotno uredni-ško osebo, izdajatelj, zbiralec opra-vil in še marsikaj, samo zato, da bi list izhajal. Prav vso to pestro roboto opravlja tudi dr. Berce sam. Gnani prijatelje za članke, diktira neskončno dolgo vsak le-den štiri strani besedila, se vzne-mirja zaradi naraščajočih stroškov, se pogaja s tiskarno, da ga ne bi list izhajal. In opravlja še sto drugih neverjetnih stvari, samo za-to, da list sploh izide. Bojuje se z italijansko «tributario», ki išče do-bižkov tam, kjer je le negotovo ravnateljstvo, in povrh ima na grbi še domače iznajdljive, ki vidijo ra-ti pogojne na podjetju, ki pro-izvaja idealistično le berilo za na-se ljudi. Ali je sploh na tem na-šem svetu kdo, ki bi hotel dedo-vati tako neprijetno pasivno de-lačino?

Kdor dela z Bercem, ne vzdr-ži, ker se vsi naveličajo večnega dela in ga zato zapostavijo zapu-ščajo, da poganja sam ta časi-karski min, kjer je en sam ci-sto obseden minar, ki potiska sem pa tja pretežke zaklepe. Ne vem, koga popada večji strah: Ali Slo-venec v Italiji ali gospodarske kroge v Sloveniji in po alpsko-ja-dranskih krajih, da bi se temu minarju njegova izdajateljska ob-sedenost skadila in da bi kratko-malo tudi on štrajkal sredi sploš-nih štrajkov, ali pa da bi kratko-malo zaloputnil vrata. S strahom se tisoči sprašujejo, kdo bi napo-lnil praznino, ki bi nastala z iz-ginjem Bercetovega «Gospodar-stva». Prav gotovo bi bila slo-venska narodna manjšina siromaš-nejša za odlični list, ki je urezan prav na njeno mero. Nobena inte-gracija z drugim listom ne bi mo-gla nadomestiti številnih rubrik, ki so edino v Gospodarstvu mo-žne in najbolj priljubljene. Kao bi sploh mogel nadomestiti rubriko «Na političnem obzorju», ki v njej nastopajo nepripravljeni sloven-ske zamejske politične stranke in gibanja in celo skromne politične kali. Kje pa bodo gospodarstveniki v Sloveniji našli ustrezni tržni pre-gled o Italiji, kje tisoči jugoslo-vanskih turistov v Italiji dnevno ceno svojih drobnih in debelih di-narjev, kje in kje razni mali ljud-je druge rubrike Gospodarstva?

Zato nič slavnosti, pa tudi nič polen, delo teče naprej. «Gospodar-stvo» izide kot normalno. ...

Dr. Lojzeu Berceju iskreno čes-titamo z željo, da bi se še dolgo ohranil pri dobrem zdravju ter ta-ko mladostem in delaven.

PRED POLITIČNIM AKTIVOM ZA KOSOVO IN METOHIJO

M. Popović in M. Todorović za uresničenje smernic ZKJ

ZKJ se mora temeljito reformirati in zrevolucionirati ter pomladiti - Razprava o reformi jugoslovanske ustave

(Od našega dopisnika)

BEograd, 1. — Notranja druž-bena politična in gospodarska vprašanja, na katera so pred kratkim zelo odločno opozorili beograjski študenti s svojimi demonstracijami, so bila osnovna tema govora predsednika zvezne skupščine Mi-lentija Popovića pred političnim ak-tivom za Kosovo i Metohijo in tajnika izvršnega komiteja CK Zveze komunistov Jugoslavije Mi-ljalka Todorovića na razširjeni seji izvršnega komiteja Vojvodine.

Oba sta poudarila potrebo odloč-nih sprememb in dosledne borbe za uresničenje smernic, ki sta jih pred kratkim sprejela predsedstvo in izvršni komitei CK Zveze komuni-stov Jugoslavije, v katerih so po-stavljene konkretne naloge za u-resničenje zahtev, ki so jih enako, oziroma precej podobno postavili beograjski študentje v svojem ak-tivnem programu. (Zmanjšanje so-cialnih razlik, odstranjevanje veli-kih razlik v plačah, preprečevanje nesocialističnega načina pridobiva-nja dohodka, likvidacija privilegi-jev, rešitev vprašanja zaposlenosti, zaprtost sistema, socialno zdravst-venega razvoja, samoupravnih od-nosov, zaostritvi odgovornosti, de-mokratizacija družbeno političnih organizacij in Zveze komunistov Ju-goslavije, reforma šolstva itd., itd.).

Popović zahteva (misli je goto-vo na položaj), ki je nastal s stu-dentskimi demonstracijami in z dejstvom, da so te demonstracije izkoristili nekateri krogi za poli-tične akcije, ki jih je Popović ozna-čil kot reakcionarne in celo kontra-revolucionarne, da se sproži ak-cija za izpolnitev smernic.

Popović je povedal, da se pri-pravljajo ukrepi za dinamizacijo go-spodarstva, za odstranitev social-nih neenakosti, za preprečevanje spekulacij, nadaljnji koraki za re-šitev nacionalnega vprašanja in mednarodnih odnosov. Po besedah Todorovića položaj zahteva, da bosta na vabilo jugoslovanskih oblasti torpedni lovec za izstranjevanje ra-keet «Intrepid» in fregata, nosilka helikopterjev «Bergamini» odšla 5. julija na petdnevni uraden obisk v Split. Med obiskom si bodo ci-vilne in vojaške oblasti ter divizij-ski admiral Mario Gagli izmenjali protokolarni obisk.

B. B.

Obisk italijanskih vojnih ladij v Splitu

RIM, 1. — Tiskovni urad ministr-stva za obrambo javlja, da bosta na vabilo jugoslovanskih oblasti torpedni lovec za izstranjevanje ra-keet «Intrepid» in fregata, nosilka helikopterjev «Bergamini» odšla 5. julija na petdnevni uraden obisk v Split. Med obiskom si bodo ci-vilne in vojaške oblasti ter divizij-ski admiral Mario Gagli izmenjali protokolarni obisk.

Tehnično sodelovanje Italija-Jugoslavija

ZAGREB, 1. — V Zagrebu je se-daj četrti zasedanje Jugoslovansko-italijanske komisije za tehnično so-delovanje. Na dnevnem redu je izmenjava mišljenj jugoslovanskih in italijanskih strokovnjakov o možnostih za nadaljnji napredek so-delovanja obeh držav na področju kemije, nafte, industrije lahkih ko-vin. Na zasedanju bo podpisani po-tokol o nadaljnjem tehničnem so-delovanju.

ZGODNJA PLEŠAVOST IN SODOBNA KOZMETOLOGIJA

V zadnjih letih beležimo velik napredek na vseh področjih. Tudi zdravljenje proti zgodnjemu iz-padanju las je napredovalo tako, da je danes mogoče doseči odlične uspehe.

Direktor središča MES takole razlaga napredek, ki je bil dose-žen z njegovo metodo zdravlje-nja:

V - Kdaj je človek, ki izgublja lase, lahko zaradi tega zaskrbljen?

O - Kadar začnejo lasje obilno izpadati, Nemudoma moramo ukrepati, ko se pojavi prhljaj, ki ga ne moremo odstraniti z običaj-nimi sredstvi. Ko je lasišče pre-mašno in ko pride do srbenja je gotovo, da bodo v najkrajšem času začeli izpadati lasje. Če ukre-pamo takoj, se lahko ognemo ple-šavosti in obdržimo lase v bolj-šem stanju.

V - V reklamah MES smo č-tali, da je prvi obisk brezplačen. Ali je to res in zakaj?

O - Da, prvi obisk je brezpla-čen in neobvezen za obe strani. Obstojajo namreč določeni pri-meri, ki jih ne moremo sprejeti na zdravljenje zaradi posebnih oblik obolenja ali pa, ker klient pričakuje uspeh, ki je nedose-gljiv.

V - Ali lahko tudi ženske po-stanejo plešaste?

O - Plešavost je pri ženskah zelo zaskrbljujoče dejstvo. Ugo-tovili smo namreč zaskrbljujoč po-state ženske plešavosti. To po-vzroča barvila, pretirana upo-raba lakov in drugih proizvodov pri negi las. Tem vzrokom lahko dodamo vse tiste, ki povzročajo plešavost pri moških.

V - Ali je res, da MES povzroči ponovno rast las?

O - Ne! MES lahko samo od-strani vzroke, ki privedejo do zgodnje plešavosti in to tako, da se ponovno vzpostavi pravilno hi-gienično stanje lasišča, katero vzpodbuja in lajša rast že obsto-ječih las. Tako lahko ohranimo močnejše lase in se ognemo zgo-dnji plešavosti. Jasno pa je, da nobeno sredstvo na svetu ne bo pripomoglo k rasti las tam, kjer so lasni mešički že odmrli.

V - Zakaj pa lahko dosežemo uspehe samo z metodami MES?

O - Metoda MES je izključno

sad najsodobnejših sredstev, pri-prav in raziskovanj na področju mednarodne kozmetike.

Tako je na primer TRICO-NINF izdelan v laboratoriju dok-torice estetske dermatologije H. G. Ricci iz Laguna, ki je prejela javne pohvale na mednarodnih kongresih.

Druge sredstva je izdelal eden najbolj sposobnih italijanskih kozmetoloških kemikov. Ta sred-stva so bila preverjena v labo-ratorijih Italijanskega odbora za estetsko in kozmetologijo (San CIDESEO), kar zagotavlja njeho-vo uporabnost, neškodljivost za zdravje in jih uvršča med sred-stva, edli odgovarjajo namenu, za katerega so bila pripravljena.

V - Kaj mora napraviti oseba, kateri izpadajo lasje, da bi jo sprejeli na zdravljenje in kako bi jo izvedela, koliko bo morala potro-šiti?

O - Predvsem se mora oglasiti v središčih MES: v Trstu, Ul. Valdirivo 26 - tel. 36-822; v Bre-sci, Ul. Moretto 42, stopnišče D, tel. 56-239 in v Padovi, Riviera Mugnai 7, tel. 664-361. Tu bo vsakdo dobil informacije, iz ka-terih bo razvidno ali bi mu bil postopek MES koristen; prav ta-ko bo lahko izvedel, koliko stane postopek. Cena ni visoka tudi zaradi vedno večjega obsega na-šega delovanja.

V - Kdor izgublja lase, uporaba-lja začelku ponavadi cena sredstva, ne da bi imel od njih posebne koristi. Zakaj?

O - V Evropi izročilo središča MES garantno polico, ki jo »da Zavarovalna družba. Klient lah-ko dobi povrnjene stroške, ako ni dosežen nikakršen uspeh.

Na vsak način ne smete izgub-ljati časa. Lahko se zgodi, da ju-tri ne boste mogli več doseči tu-stega, kar je mogoče danes.

SREDIŠČA ZA NEGO LAS

mes

TRST, Ul. Valdirivo 26, tel. 36822 - PADOVA, Riv. Mugnai 7, tel. 664361

BRESCIA, Ul. Moretto 42, tel. 56239

BREZPLAČNA POSVETOVALNICA

URNIK: 10,30 13 o 15,20

Poljoprivredni industrijski kombinat Umag

TEL. 2174 - 2266 - 2246

PRIPOROČAMO NAŠA KVALITETNA ISTRSKA VINA
MALVAZIJA-REFOŠK-BURGUNDEC-PINOT-MERLOT
IN DRUGE PROIZVODE PREHRAMBENE INDUSTRIJE

SLOVENIJALES

TELEFON: 23930 - 9, 20021

LJUBLJANA, Beethovnova 11 - JUGOSLAVIJA

TELEX: 03-112, 03-138

PODJETJE ZA IZVOZ UVOZ IN NOTRANJI TRG NUDI
SVOJIM POTROŠNIKOM V PRODAJALNAH POHISTVO,
KI GA IZDELUJEJO RENOMIRANE TOVARNE POHI-
STVENE INDUSTRIJE. PRIZADEVA SI V LASTNEM
PROJEKTIVNEM BIROJU IN OB SODELOVANJU Z JU-
NANJIMI SODELAVCI, ZLASTI Z INŠTITUOTOM ZA LES-
NO INDUSTRIJO, OBLOKOVNO POPESTRITI FORME,
DOSEČI, DA BO STANOVANJSKA OPREMA ŠE BOLJ
FUNKCIONALNA IN MODERNA.

iščete darilo?...

POSKUSITE Z
GARNITURO NOVUM

RAZSTAVLJAMO NAŠE PROIZVODE NA TRŽAŠKEM MEDNARODNEM VELESEJMU • JUGOSLOVANSKI PAVILJON

SVEČANA PROSLAVITEV STOLETNIČE SLOVENSKE ŠOLE V TREBČAH

«Naša dolžnost je, ohraniti dediščino naših prednikov»

Razstava dokumentov in listin o trebenski šoli skozi desetletja
Kulturno umetniški program na vrtu domačega Ljudskega doma

Na vrtu v trebensko šolo domačin Bruno Kralj pozdravlja povabljenke

Trebnje so v nedeljo dostojno proslavile svoj dan: stoletnico slovenske šole. K proslavi te pomembne obletnice so priključili tudi zaključno prireditve ob koncu letosnjega pouka in vse to okroglo izredno veliko ljudi.

Okoli enajste ure dopoldne se je svečanost začela pred vzhodom v osnovno šolo, kjer je domačin učitelj Bruno Kralj pozdravil goste in domačine in jih povabil na ogled priložnostne razstave v starih razredih domačega Ljudskega doma. Povabljeni smo opazili šolskega nadzornika Oskarja Borca, šolskega ravnatelja Mira Tavčarja, Stanka Škrinjarija, domačega župnika Alojzija Rozmana, občinstva delegata Vittoria Tavčarja, zastopnika SPZ in Glasovizije, zlatice Sveta Grčiča, nekaj tujinskih somikov, ki poučujejo na trebenski italijanski šoli, ter nekaj slovenskih šolnikov, med katerimi je bila dečica posebne pozornosti Slavica Maver, ki je med prvimi po zadnji vojni ponovno zavrnila v letino, ki jo je zapustila dolga mračna fašistična doba.

Gostje in številni domačini so se nato zbrali po starih učilnicah, v katerih sta bili pripravljene dejanske dve razstavi. Seveda je največ zanimanja vzbudila razstava, na kateri vidimo nekaj častiljivih dokumentov iz stare zgodovine Trebnja in trebenske šole.

Na razstavi namreč vidimo tudi vrsto listin, starih zapiskov, ki so jih z okorno roko zabeležili podjetniški Trebenci pred desetletji, celo pred 100 leti. Nadalje vidimo tu ročna dela, ki so jih na nekaterih trebenskih domovih

ohranili kot nekakšne svetinje že malo manj kot sto let. Imamo npr. tu blazinico, ki izhaja iz leta 1876. Nadalje vidimo na tej razstavi razne učbenike, ki so jih posamezniki rešili tudi v najbolj burnih in mračnih letih. Med drugim je tu tudi slovit Kopitarjev slovnica iz leta 1808, ki je last Stefana Kralja. Predloga bi se zavlelo, če bi le našli najrazličnejše eksponate, med katerimi je cela vrsta starih spričeval, slik razredov in narzličnejših predmetov, ki so kakorkoli povezani s sto leti delovanja slovenske šole v Trebnju. Ponavljamo, da smo to tako pomembno razstavo le nakazali, kajti le njen ogled nam more dati celotno sliko.

Ves popekani so si domačini ogledovali razstavo in živo ter prizadeto razpravljali o posameznih razstavljenih predmetih.

Kljub zelo veliki vročini se je na vrtu Ljudskega doma zbrala tudi iz sosednjih krajev in nenačakovano veliko šolnikov. Prireditve je otvoril spet domačin Bruno Kralj, ki vsakekar zasluži posebno pohvalo. Ob pomoči domačega prosvetnega društva je zbral veliko starega gradiva za te omejenjo razstavo, nadalje je pripravil proslavo in jo tudi vodil. Vrh tega je sestavil kroniko slovenske šole v Trebnju. Kakor vidimo, dela ni bilo malo in zato gre poštovnovalnemu Brunu Kralju vsa zahvala.

Po nagovoru Bruna Kralja je sledil zelo dolg in pester spored, ki so ga domači učitelji in učiteljice seveda s svojimi šolarji, začeli z najmlajšimi iz otroške

ga vrtca pa do tistih, ki bodo letošnji zapustili šolske klopi in se usmerili na višje ali druge šole. Številno občinstvo je sledilo pevskim nastopom, recitacijam, mašnim igraricam in vsemu, kar se je poltrugo uro dogajalo na odru, saj je zelo pogumna in pripravna učenka Vilma Padovan že komaj zmogla svoji nalogi napovedovalke.

Sporedu, pri katerem so imeli besedo učenci in učitelji, je sledil krajši odmor, med katerim je igrala nekaj skladb domača godba na pihala. Sledil je nato drugi del sporeda z nastopom domačega mešanega zbora, ki je zapel več narodnih in partizanskih pesmi, s kakršnim «Srečanje», ki ga je napisal in tudi igral domačin Renato Kralj, kontno je treba omeniti še podzav, ki ga je v imenu domačega prosvetnega društva «Primorce» prinesel Lucio Padovan. In ko se je tudi ta del programa končal, je sledila prosta zabava, pri kateri je sodelovala domača godba na pihala.

In vrnimo se k Brunu Kralju, ki smo ga že večkrat omenili. Med drugim smo rekli, da je skrbno sestavil kroniko slovenske šole v Trebnju. Ker gre za nekakšno zgodovino te vasi zadnjih sto let, jo skoraj v celoti objavljamo:

«Minilo je sto let odkar so naši predniki odločno zahtevali šolo, ker so se zavedali, da jim bo le ta nudila osnove narodnega jezika in da bo bistveno prispevala k temu, da se bo novim rodovom posredovala dediščina, ki jo so zbrali njihovi predniki. Zavedali so se, da more edino šola izobraziti narod in ga kulturno dvigniti. Zavedali so se, da je narod brez šole zapisan nevednosti in zastoposti.

«Nismo bili med prvimi, med srečnejšimi, ki so se imeli svoje šole kot npr. Bazovica, ki jo je imela že 1805, ali kot Opčine, ki so dobile trivalno že leta 1798, torej kmalu potem, ko je država, v dobi Marije Terezije, prevzela šolstvo in izdala zakon o obveznem šolanju. Zato pa nismo bili niti med zadnjimi, kar nam potrjuje statistika tržaške občine za leto 1869. Od 123.000 tedanjih prebivalcev mesta in okolice je bilo kar 45 odst. ljudi, ki se niso znali ne pisati ne brati.

«Pobudo za ustanovitve redne šole sta dala takratni župnik v Trebnju Pahor, se posebej pa domačin Valentin Kralj, po domače Zupanov. Bil je to občinski delegat, odgovoren za našo vas, za katero je stori velikega koristnega. Med drugim je vodil tudi kroniko vasi, v kateri je beležil vse pomembnejše dogodke v vasi in okolici. Zaradi velike škoda je, da so ti njegovi zapiski izgubili, kajti iz njih bi gotovo zvedeli, kako je bilo tudi s prvimi začetki pouka na naši šoli. Tudi prave šolske kronike ni nikjer. Če je bila in kar je bilo, je bila uničena med drema vojnama.

«Kar vemo o Trebnju v tisti dobi, je le v bolj ali manj dostopnih arhivih. Ostalo pa vemo iz ustnih izjav naših ljudi, predvsem prejšnjih generacij.

«Sam Valentin Kralj nam v svojih zapiskih, ki nam jih je rade volje odstopila njegova vnukinja, podaja nekaj zanimivih podatkov. Tako npr. govori za 31. oktober 1863 takole: «Sim bil šel v Terst zastran nekega vprašanja od šole — koliko otrok bi se moglo v faro vrtu v šoli učiti in koliko je prostora in banko ali klopč. Po tem pravi dalje, da je šel v mesto zaradi šole še il. in 14. oktobra.

«Njegova prizadevanja so rola uspeh: tržaški mestni svet, ki je zasedal 12. oktobra, je soglasno sklenil, da bodo v Trebnju odprli enorazredno šolo, še istega dne pa so imenovali 11 rednih učiteljev za te obstoječe slovenske šole na Tržaškem. S posebnim dekretom so poverili vzgojo trebenskih otrok 37-letnemu učitelju Ivanu Slundru, ki je za to dobival 450 goldinarjev letne plače. V pomoč mu je bila dodeljena še učiteljica za ročna dela. Razpis je takrat predvideval, da naj se za šole v okolici prijavijo le tisti učitelji, ki razumejo godbo, med poglavite dolžnosti pa se tirja tudi znanje v sadjarstvu. Naš prvi učitelj — Ivan Slundar — je imel vse te kvalifikacije.

«Novembra istega leta so prišli z rednim poukom, kar sklepamo iz zapiskov Valentina Kralja, ko omenja, da so šli «novembra meseca leta 1863 po robo v Terst gospe učiteljice...»

«Mnogo naših vaščanov — je nadaljeval Bruno Kralj — je takrat prvič prišlo za pero, verjetno za kredo, ker so pisali: še na šolske tablice. Pouk je bil omejen le na branje, pisanje, računanje. Učni jezik je bil seveda slovenski in so se italijanske otroke učili le po dve uri na teden. Obisk je bil nepravilno velik, če upoštevamo tedanje razmere. Bil je namreč to doba, ko so bili otroke potrebni za domača dela. Starši pa so se vendar zavedali, da se bodo njihovi sinovi in hčere v šoli naučili marsikaj koristnega, kar jim utegne priti prav v življenju, med drugim tudi umna reja živine, umna gojitelj sadja in še marsikaj drugega, s čimer so se takrat ukvarjali.

«Predstavniki vasi, torej oba občinska delegata, sta po otvoritvi šole odšla v mesto na magistrat s pismom, ki ga je takratni župan Kohen prebral na seji 19. novembra 1863.

«Le kronike iz tedanjih časov vidimo, da se je 1848 od 112 vaščanov znalo podpisati le 32, vsi ostali so se podpisali s križcem in to kljub temu, da je tedaj že obstajala šola. Seveda so se podpisali s križcem starejši ljudje. Iz tega tudi izhaja kako je bilo šola potrebna.

«Leta 1863 je začelo obiskovati šolo 89 otrok, ki so se pridružili ostalim 2229 otrokom, ki so v tej dobi obiskovali slovenske šole na našem področju. Italijanske šole pa je tedaj obiskovalo 6819 otrok.

«Trebenska šola je bila tam, kjer je sedaj župnišče. V tej stavbi je pravzaprav vse delovno župniško šolo, vendar pa se ne moremo govoriti o pravi šoli vse do ustanovitve redne šole 1868. Leta se ti njegovi zapiski izgubili, kajti iz njih bi gotovo zvedeli, kako je bilo tudi s prvimi začetki pouka na naši šoli. Tudi prave šolske kronike ni nikjer. Če je bila in kar je bilo, je bila uničena med drema vojnama.

«Kar vemo o Trebnju v tisti dobi, je le v bolj ali manj dostopnih arhivih. Ostalo pa vemo iz ustnih izjav naših ljudi, predvsem prejšnjih generacij.

«Sam Valentin Kralj nam v svojih zapiskih, ki nam jih je rade volje odstopila njegova vnukinja, podaja nekaj zanimivih podatkov. Tako npr. govori za 31. oktober 1863 takole: «Sim bil šel v Terst zastran nekega vprašanja od šole — koliko otrok bi se moglo v faro vrtu v šoli učiti in koliko je prostora in banko ali klopč. Po tem pravi dalje, da je šel v mesto zaradi šole še il. in 14. oktobra.

spodarstva v naši vasi. Ko je v šolskem letu 1884-85 odšel na novo službeno mesto v Bazovico, je tam kmalu našel ljudi, ki so bili pripravljeno delati z njim. In Josip Pertot je bil pobudnik društva «Lipa», ustanovil je pevski zbor, ki ga je vodil do leta 1902, ko se je preselil v Rojano. Pozneje je postal tudi občinski svetnik, hkrati pa je bil odbornik raznih društev v Rojano.

«Njemu je sledil v Trebnju učitelj Anton Požar, doma iz Rojana. Od učiteljev bomo omenili Marijo Vatovec z Vrdele, Antonijo Pakiž in še Katarino Lusnig. «Čprav se je v tistih časih pouk vršil tako zjutraj kot popoldne, je učiteljstvo našlo še toliko časa, da je vodilo nadaljevalne tečaje. Učitelj Požar pa je bil sploh znan kot dober strokovnjak za sadjarstvo in čebelarstvo. Pospeševal pa je tudi gojitelj trte.

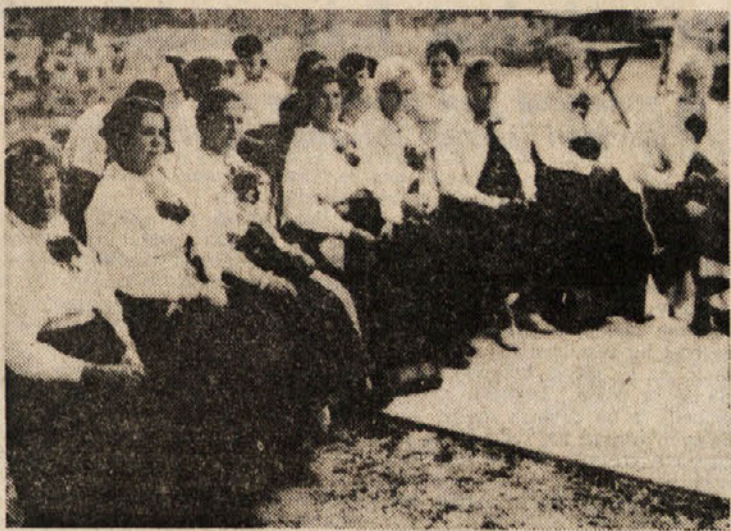
«Na prelomu stoletja smo v Trebnju imeli vpisanih v šoli 105 otrok. Učitelji se niso omejevali le na učni program, pač pa so gojili tudi vse, kar je moglo ljudstvu koristiti in kar je bilo za naše ljudstvo značilno. Po zgledu drugih vasi smo tudi Trebenci na pobudo učiteljstva ustanovili prosvetno društvo, zavarovalnico in druge socialne ustanove, kar je bilo v korist vsem vaščanom.

«Ko je 1905 učitelj Požar odšel na šolo k Sv. Ivanu, je njegovo mesto prevzel Vinco Trobec, ki v delu na šoli ni prav nič za-

podležja v mesto, tako da je učiteljica Brana, ki je tedaj poučevala v Trebnju, dobila posebno vojaško propustnico, da je mogla odhajati čez Draško k svojim otrokom. Kljub vsemu: pa je učiteljica prihajala med svoje učence, pogosto v burji in snegu, in pomagala ne le otrokom, pač pa tudi materam, ki so imele svoje može na bojiščih. Pomagala jim je moralno in pogosto tudi materialno.

«V našo vas so prihajali novi učitelji: Viktor Cermelj, znana prosvetna delavka Tončka Čok, Franc Cibic nekaj časa je spet služboval Anton Požar, nadalje Angela Valentič, Milka Vadopivec, Stana Trobec, hči učitelja Trobca, Milan Jereb, učitelj Kodrič pa je prihajal iz mesta in vodil pevski zbor. Nazadnje pa je do ukinitev slovenske šole služboval v Trebnju čedenjski rojak Miro Miklanič, ki je bil zadnji slovenski učitelj, ki je 1927 zapustil našo šolo.

«Hud udarec naši ustanovi, ki vsem slovenskim šolam, je zadala, kot vemo, «nana Gentilejeva reforma, ki je predvidevala, da bo s šolskim letom 1923-24 v prihod razredni učni jezik samo italijščina in to tako, da se bo pouk v italijanski stopnjeval do polne ukinitev slovenskih razre-

Skupina Trebenk se je za to priložnost oblekla v stare slovenske narodne noše

ostajal za svojim prednikom Požarjem in ki je bil zaradi svoje marljivosti pri urejanju zgradbene vrta celo nagradjen od občinske uprave. Za Trobecem je na šolo prišel Bratoš, ki je tudi velikega pripomočnika, da so prebivalci Trebnja začeli gojiti najrazličnejše sadje. Učitelj Bratoš je bil tudi odbornik kmetijske zadruge in v poročilu, ki ga je dal na obnem zboru leta 1911, pravi, da je zadruška razdelila razno sadje in češnjevce cepiče, s čimer so Trebenci dobili veliko veselje do sadjarstva.

«Kot je bilo v poročilu že omenjeno, je leta 1913 šola v Trebnju dosegla nekakšen rekord. Tega leta je bilo vpisanih na šoli kar 133 otrok. Hkrati je bila šola spreminjena v trirazrednico in je vodstvo šole prevzel učitelj Radose. S šolskim letom 1914-15 pa se je začele velike težave, kajti bili smo že v vojni in učitelji ni bilo več, ker so bili vpoklicani. Ko se je naslednjega leta odprla še soka fronta, so se po Krasi že razporedili strelski jarki in prepoznavno je bilo tudi odhajanje s

dov. Slovenski učitelji, kakršnih smo bili vajeni, so morali drugam. Za šolo so morale ugasniti tudi naše kulturne ustanove in je slovenska beseda bila toleranca le v cerkvi ter v družini, pač med štirimi stenami.

Nato je Bruno Kralj spregovoril o drugi svetovni vojni in njenih posledicah. O tem je rekel: «Še preden so prišli Nemci v vas, je učitelj zmarjalok Vojaki so za sedeli školsko poslopje in takratni župnik Belč, ki ni hotel, da bi mladina bila prepuščena cesti, je na lastno pobudo v zimi 1944 organiziral pouk v slovenskem jeziku. Mladino je učil slovenske abecede, petja in igranje šole je prenesel v poslopje, kjer je danes otroški vrt; ko so šli v rekvirirali, jo je prenesel na hišno številko 43.»

Svojo kroniko je Bruno Kralj zaključil s prvimi leti po drugi svetovni vojni. Glede tega je rekel:

«Komaj so utihnila zadnji strela druge svetovne vojne v maju 1945, smo se obnovili tisto šolo, za katero so Trebnje dali toliko žrtve. Oktobra, ko smo obnovili redni pouk, smo dobili dve izredno delavni učiteljici, Slavico Maver in Mileno Žigon, ki sta vodili 92 otrok. Naudusenje za pouk v materinem jeziku: je bilo takrat izredno, pa tudi izvenskolska izobraževalna dejavnost ni bila majhna. V smislu ugotovitve, da imata šolska in prosvetna vzgoja vzporedno pot, sta učiteljici Maver in Žigon razvili, v vasi najvažnejšo kulturno dejavnost, kar je je vas kdaj kot imela.

«V šolo so prihajale nove generacije in leta 1947 je bilo vpisanih 84 otrok. Številno otrok pa je začelo kmalu upadati, ker so se otroci po končanem petem razredu vpisovali na novo strokovno šolo na Opčinah ali na nižjo gimnazijo v Trstu.

Svojo temeljito kroniko je Bruno Kralj zaključil z opisom sedanjega stanja na trebenski šoli: «Trenutno obiskuje predšolsko vzgojo, to se pravi otroški vrt 30 otrok, osnovno šolo pa 34 otrok. Za najmlajše skrb ena učiteljica, za otroke vseh razredov osnovne šole skrbijo tri učne moči, za versko vzgojo pa vseh tri osebe: namreč let katehet Alojz Rozman.

Bruno Kralj je na koncu rekel: «Svoje misli bi hotel zaključiti s trdnim upanjem, da bi se v naši vasi, kjer je bila pred sto leti odprta šola, ki je dajala svoje prve nauke v našem jeziku, v jeziku, v katerem so se naši očci in naše matere učili pisanja in branja, da bi se ta naša lepa in nam nadvse draga govorica, za katero je padlo toliko trebenskih fantov, še naprej utirjala. Kot narodna manjšina pa imamo dolžnost, da ohranimo dediščino svojih prednikov.»

IVAN REGENT:

SPOMINI

56.

Vprašanje, kako bi se slovensko in hrvaško ljudstvo v omenjenih dveh pokrajinah v primeru revolucije obnašalo, kako bi se odločilo, je po mojem mnenju bilo odvisno od nas, komunistov, od našega dela, od naše sposobnosti pritegovati ti dve ljudstvi v naš tir, skratka: od naše odkritosrčnosti. Pri tem smo dosegli že velike uspehe, ki so bili po prepovedi komunistične partije Jugoslavije še zelo povečali. Prav zaradi tega sem se zelo začudil, ko sem izvedel, da To gliatti ni upošteval mojih priporočil.

O posebnem odboru za Julijsko krajino in Istro smo se pogovarjali nekaj mesecev: pred mojo aretacijo in izgonom iz Francije v Belgijo.

Dejstvo, da nisem hotel sprejeti mesta načelnika omenjenega odbora za Julijsko krajino, sestavljenega, kakor je predlagal tovariš Togliatti, je utegnilo biti razlog, da me je CK KP Italije 1931. leta poslal v Sovjetsko zvezo.

Drugi razlog, ki je mogel narekovati sklep CK komunistične partije Italije, da me imenuje za italijanskega člana sekretariata Mednarodne rdeče pomoči, je utegnil biti moj izgon iz Francije. Možni pa so še drugi razlogi. Pogoji našega tedanjega ilegalnega življenja so bili zelo labilni. Nikdar nisi vedel, kaj se ti utegne jutri pripetiti. Za ilegalno življenje so v tistih časih bili sposobni večinoma samo komunistični funkcionarji.

Svoje aretacije 1939. leta in izgona iz Francije sem bil verjetno vsaj deloma tudi sam kriv. V Parizu je bilo tedaj vse polno političnih emigrantov iz Julijske krajine in Istre in to slovenskih, hrvaških in italijanskih. Malone vsi so me poznali. Ni se mi posrečilo izogniti se srečanjem z njimi. Vedno sem naletel na koga, ki me je poznal. Kakor je Pariz veliko mesto, je bilo za moje ilegalno življenje še premajhno. Sicer pa so me emigranti tudi sami iskali. Vsi pa so se mi tudi zelo smilili. Skoraj vsi so sicer delali, toda ilegalno. S seboj niso imeli nobenih dokumentov. Po nalogo partije niso smeli na italijanski konzulat, da bi se legalizirali in si priskrbeli dokumente. Zategadelj so morali delati za nižjo plačo kot francoski delavci. «Delodajalci» so jih poštno izkoriščali. Moja srečanja z njimi so bila vedno bolj pogosta, dast sem vedel, da utegnejo taka srečanja imeti neprijetne posledice za partijo, za legalca pa slab konec.

Da bi omogočili slovenskim primorskim emigrantom in bivšim političnim izselencem nekaj družabnega življenja, so z nekaterimi tovariši emigranti, predvsem s tovariši Albertom Vrabcem, Rudolfom Bernetichem, Ernestom Vatovcem, Ferdinom Delakom, Antonom Ukmarjem in drugimi ustanovili v Parizu Slovensko prosvetno društvo. Tega društva so se slovenski emigranti zelo razveselili. Ne spominjam se, kje smo imeli svoje društvene prostore, vem pa, da nas je v njih enkrat obiskal prof. Miroslav Pretnar (ki je bil protirežimsko razpoložen, čeprav je bil predsednik režimske Jugoslovanske matice v Ljubljani), da sta bila člana tega društva slovenska slikarja Karla Bulovecova in pesnik in dramatik Ivan Mrak, ki sta tedaj stradal v Parizu, ter Venio Filon. V tem društvu smo imeli več predavanj. Predaval sem vedno jaz, drugih predavateljev ni bilo. V društvenih prostorih smo se shajali in govorili o načrtih za bodočnost. Ker smo bili skoraj vsi komunisti, smo govorili večinoma o boju proti fašizmu in o komunistični bodočnosti. Nekaj mesecev po ustanovitvi društva, bilo je v drugi polovici decembra 1930, so me aretirali obenem z Malko in Maro in nas poslali v Belgijo. Ko smo bili že v Moskvi, mi je komenski tovariš Albert Vrabec pisal, da so v Parizu odkrili človeka, ki je od časa do časa prihajal v društvo in ki me je ovačil. Bil je neki uslužbenec jugoslovanske ambasade. Ko so tovariši v Parizu izvedeli zanj in odkrili tudi njegovo stanovanje, so šli na njegov dom in ga poštno pretepli. Pregledali so tudi njegove papirje in med njimi našli prepis cvadbe, s katero me je oćnil pri pariški policiji. To je bil vsakekar poglaviti razlog, da me je pariška policija našla, aretirala in me po štirindvajsetih urah izgnala v Belgijo. Če to že ni bil razlog, da me je CK KP Italije poslal v Moskvo, je pa moj odhod v Sovjetsko zvezo vsakekar pospešilo.

Moj izgon iz Pariza je bil, skoraj bi rekel, nekoliko romantičen; prepračil sem se, da so si buržujski policijski agenti povsod podobni. Predvsem jim manjka prepričanje, da celajo za dobro stvar. Vse to je prišlo nam ilegalcem zelo prav. Nekaj dni pred mojo aretacijo so prišli policijski agenti nekajkrat vprašat gospodinjino, pri kateri smo stanovali, kdo da sem, opozarjali so jo, naj bo oprezna, da utegnem biti zelo nevaren človek in kdove kaj vse so ji še natvezali. Gospodinja mi je prišla takoj povedat, da me policija išče. Njeno opozorilo je bilo dobrodošlo in pri priči sem spravljal na varno vse, kar policijski agenti niso smeli najti pri meni, med drugim tudi moj tedanji potni list, ki se je seveda glasil na tuje ime, Tistega dne, ko so me aretirali, sta dva policijska agenta šla na cesti za menoj v metro. Verjetno sta hotela vedeti, kam grem. Bržkone sta mislila, da bosta, če bosta sledila meni, odkrila še drugo komunistično zvernjad. Obnasala pa sta se tako, da sem moral vedeti, da sta policijska agenta. Tega dne sem bil namenjen na neko sejo organizacijskega sekretariata CK Komunistične partije Italije; ko sem opazil, da so me odkrili, da me zasledujeta agenta, nisem šel na sejo. Čeprav se mi je potem posrečilo, da sem se ju otresel, sem se zavedal, da ne bom več mogel ostati v Parizu. Vrnil sem se domov. Agenti sta me še čakala kakih sto metrov pred stanovanjem. Aretirala sta me in odpeljala na policijsko postajo, kjer sem ostal čez noč. Naslednji dan so mi izročili dekret o izgonu. Iz policijske centralne me je pospremil do doma en sam policijski agent, ki mi je potem pomagal spraviti kovčke v vejo. Zatem je politikal taksi, se sprickal s šoferjem, ki je hotel zaračunati za prevoz več, kot bi smel, spravil potem kovčke v avtomobil, se z nami odpeljal na postajo in tu kupil — z mojim denarjem seveda — tri vozovnice II. razreda, zame, za Malko in Maro, ki je imela tedaj osem let. Nato je poiskal še kupce, znosil vanj naše stvari, ob odhodu pa mi je pošepetal, da gredo navadno tisti, ki so izgnani iz Pariza, le do te in te postaje, nato pa se vrnejo v Pariz. Tudi jaz bi se bil vrnil v Pariz, če bi bil sam.

Pri prehodu čez mejo nisem imel nobenih sitnosti, čeprav nisem imel potnega lista. Od osebnih dokumentov sem imel samo izkaznico Slovenskega prosvetnega društva v Parizu, ki je bila opremljena z mojo sliko, in s to preprosto izkaznico smo prišli ponoči v Bruselj.

(Nadaljevanje sledi)

HOROSKOP

OVEN (od 21.3. do 20.4.). Pretrgali boste s svojim celom na trgovinskem področju. Prijetno presenečenje zvečer.

BIK (od 21.4. do 20.5.). Vrtlog uspeh naj ne spremeni načina vašega življenja. Užalostnost nad izdajstvom prijatelja.

DVOJČKA (od 21.5. do 21.6.). Naporen poslovni dan, ki bo kronan z uspehom. Pazite na svoj ugle.

RAK (od 22.6. do 22.7.). Premalo imate sredstev, da bi mogli izpolniti svoj program. Veliko čustveno zadoščenje.

LEV (od 23.7. do 22.8.). Ne posegajte na področja tujih interesov. Oseba, ki vam je pri srcu, je naveličana vašega večnega vpraševanja.

DEVICA (od 23.8. do 22.9.). Neke-mu nasprotniku vrnite milo za drago, ne imajte pomislekov. Prejeli boste nežno pismo.

TEHTNICA (od 23.9. do 23.10.). Odpravite še nekatere pomanjkljivosti svoje poslovne organizacije. Ohranili boste prelev spomin na neko plovilsko.

SKORPIJON (od 24.10. do 21.11.). V svojem delu bodite nekoliko pogumnejši, pa se bo vse lepše odvijalo. Ne zavrnite neke iskrene prošnje.

STRELEC (od 22.11. do 21.12.). Napredovanje v službi je še povsem gotova stvar. Skušajte oklešati svoj značaj, ki je nekoliko pregreb.

KOZOROG (od 22.12. do 20.1.). V poslovnem pogledu ste komaj shodili, pa se hočete dajati nekaj vsem. Prizadelo vas bo neke zlobno natolcevanje.

VODNAR (od 21.1. do 19.2.). Slavlili boste zmago, kakršne sploh niste pričakovali. Premalo živite v naravi.

RIBI (od 20.2. do 20.3.). Bodite bolj budni, nekateri nasprotniki se pripravljajo, da vas napadejo. Vaša najnovejša ljubezen se bo ohladila.

STOLPEC INA

KAJ JE KAJ NUDI ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE

Vsi radi delamo načrte za bodočnost. Mnogokrat pa onemogočijo njihovo uresničitev okoliščine, ki so neodvisne od naše volje. V takih primerih se opravičujemo z izrekom, ki zveni kar fatalistično: «Takšno je življenje!»

In vendar ima danes vsakdo izmed nas možnost, da z gotovostjo zadovolji določene važne potrebe in težnje (osebne ter družinske) s pomočjo zelo enostavnega, cenenega in sodobnega sredstva: življenjskega zavarovanja.

Življenjsko zavarovanje je sporazum, ki ga skleneta zasebni državljani in zavarovalni zavod, kakršen je Istituto Nazionale delle Assicurazioni (Državni zavarovalni zavod).

V čem je bistvo sporazuma? Bistvo je v izredno jasni dvostranski obveznosti: «Daj—dama, brez vsakešne dvomnosti.

Na primer: neki oče se obrne na zavarovalni zavod, ker želi zagotoviti sinu, ko bo ta odrasel določeno vsoto denarja, ki naj bi mu služila za dokončanje študijskega ali drugega namena (če se namesto sina govori o hčerki, bo vsota lahka služila za doto). Sklene se dogovor in, medtem ko se zavarovalnica obveže, da bo izplačala sinu (hčerki) ob določenem času željeno vsoto, se oče s svoje strani obveže, da bo plačeval mesečno skromni znesek za določeno dobo. Če bi v predvidenem obdobju oče preminil, nihče ne bo dolžan plačati mesečnega obroka, temveč bo otrok vedno lahko izterjal dogovorjeno vsoto, ko bo dosegel predvideno starost.

To je vrsta zavarovanja, ki služi za zagotovitev bodočnosti otrokom. Obstanja sicer neštete druge oblike življenjskega zavarovanja, s katerimi je možno zadovoljiti mnoge druge osebne in družinske zahteve, kot na primer: zagotovitev «pokolnine» za starost, možnost razpolaganja z določeno vsoto, da bi zaščitili družino pred nepredvidenimi nadlogami ali da bi preprečili ekonomske težave podjetja, zagotovili možnost plačila posojila pri nakupu hiše in tako dalje...

Vsi imajo danes določeno skrb, iz česa ali drugega razloga, skrb, ki jih more rešiti življenjsko zavarovanje. Torej vsakemu svoje zavarovanje, za rešitev njegovega problema. V prihodnjih kramljanjih pa bomo obravnavali razne oblike zavarovanja in način, kako rešiti razne probleme.

Med tem poprašajte za pojasnila za vsak primer. Z zaupanjem se obrnite na agente INA, ki so po vsej Italiji zato, da bi vam dali vsa pojasnila, da bi vam svetovali in vam pomagali. Lahko nam tudi pošljete priložni odrezek — prilepljen na dopisnico: prejeli boste zelo obširna pojasnila, brez kakršnekoli obveznosti z Vaše strani. Pomnite pa, da

KDOR DOBRO PRERAČUNA SE ZAVARUJE

INA

Ime
Priimek
Ulica
Poštni kodeks in mesto
Pokrajina

Spoštovani
ISTITUTO NAZIONALE
DELLE ASSICURAZIONI
Via Sallustiana 51
00100 RIM

IZJAVE INŠPEKTORJA TRŽAŠKE CARINARNICE DR. LA ROSE

Zaradi odprave carinskih pregrad EGS ne bo na našem tržišču bistvenih sprememb

Cene uvoženemu blagu se v glavnem ne bodo bistveno spremenile - V veljavi ostanejo proste cone in določbe, ki veljajo za mednarodni in maloobsejni promet z Jugoslavijo

V zvezi z odpravo zadnjih carinskih pregrad med državi članicami Evropske gospodarske skupnosti, je četrta generalni inšpektor tržajske carinarnice dr. La Rosa na posebnem sestanku z voditelji carinskih odsekov, predstavniki poslovnih krogov, trgovske zbornice in v častnikarji orisal pomen dogodka.

Govornik je omenil, da se je v Evropi začelo misliti o carinskih zvezah v mednarodnem merilu že kmalu po vojni, leta 1964, ko so se za to zamisel oglaševali predvsem Italijani (De Gasperi in drugi). Tri leta pozneje je v Bruslju nastal Evropski carinski svet, h kateremu je pristopilo 14 držav. Sedaj nadaljuje prizadevanje v tej smeri je bil mednarodni sestanek v Maastrichtu leta 1955, ko so predstavniki Italije, Zah. Nemčije, Francije, Belgije, Nizozemske in Luksemburga postavili temeljni pogoji Evropske gospodarske skupnosti. Do podpisane ustreznih pogodb je prišlo kar znano, spomnila leta 1957 v Rimu, v mestu, ki so ga izbrali za to prav v priznanje za italijanska prizadevanja na tem področju. Prvi ključ EGS je uresničitev enotnega tržišča v Evropi, kot druga faza skupnega nastopa političnih držav pa pride na vrsto politični združitev šestice.

Včeraj so bile znotraj EGS odpravljene zadnje carinske pregrade, hkrati s tem pa je bila uveljavljena skupna carinska tarifa za uvoz blaga iz tretjih držav. Nov carinski pravilnik prinaša le carinske postavke za uvoz iz zunanega sveta. Zaradi največjih protekcionističnih zahtev ene izmed šestih članic, Francije, je carinsko področje v praksi deloma še neurejeno. Francija je, kakor znano, pred kratkim zahtevala določeno kritje za svoje notranje tržišče, vendar je to storila «enostransko», ne da bi poprej vprašala za dovoljenje ostale članice EGS. Zda se že tri dni vodijo med predstavniki prizadevanja, da bi se carinske postavke po vsej verjetnosti zaključila tako, da bodo ostale članice EGS priznale Franciji pravico, da začasno zavaruje domačo proizvodnjo električnih gospodinskih strojev in nekatere drugih industrijskih proizvodov pred tujo konkurenco.

Z večerajšjo odpravo notranjih carin pa ostane na evropskem tržišču položaj za potrošnika v bistvu takšen, kakršen je bil poprej. Odprava carin se namreč ne bo čutila na področju kmetijskih pridelkov in proizvodov, ker za te velja delke velja prejšnji režim spremenljivih carin (prelevnava). Odprava carin se prav tako ne bo poznala pri monopolu stičnih izdelkov (tobak, itd.), ker so ti podvrženi posebnim notranjim obdavčitvam v posameznih državah. Pri tabaku je možno le malenkostno znižanje cen; z odpravo carine se je cena tega tobaka znižala praktično za 1000 lir na kilogram, zato bo odselej zavitek 20 cigaret tujega izvora lahko za 10 do največ 15 lir cenejše kakor doslej.

podpiraj
dijaško matičo

HUDA NESREČA NA DELU V UL. DIAZ

Pri obnavljanju palače je padel z višine 20 m

Nesreča se je zgodila na notranjem dvorišču - Za mladega Furlana so si zdravniki pridržali prognozo

Mlad delavec iz Furlanije se je včeraj hudo ponesrečil na delu: z 20 m visokih konstrukcij je strmoglavil na dvorišče, kjer je po skoraj dvajsetmetrskem padanju obelodal hudo ranjen. Takoj po nesreči so delavca prepeleli v splošno bolnišnico, kjer mu zdravniki skušajo rešiti življenje.

Dogodek se je pripetil okrog 8.30 v palači v ul. Diaz 27, kjer je sedež mestnega muzeja «Pasquale Revoltella». V poslopju so že več časa v teku popravila, ki bodo morda dali nov videz celotni notranjosti palače. Ta namen je gradbeno podjetje Gregoratti odpravilo del notranjih zidov in delno tudi dode starih nadstropij.

Mladi ponesrečenec, 23-letni Umberto Mazzolini iz Palazzo dello Stella, je delal v podstrežni stavbi. Iz se nepojasnjenih razlogov je nenadoma zgubil ravnotežje in se začel vpijati in je zidovljo s rokami in nogami. Neznane sile in okoliščine delavca so položili v rešilni avtomobil ter ga z vsjo naglico odpeljali v splošno bolnišnico, kjer so ga nemudoma odpeljali k operacijski mizi. Pri zdravniškem pregledu se je izkazalo, da je mladenič utrpel hud udarec v glavo, ki mu je pridelal hude kostne poškodbe na lobanji. Ponesrečenec si je tudi zlomil in izvilni desni gleženj, se udaril po rameni ter si verjetno poškodoval hrbtenico. Zaradi izredno hudih poškodb so si zdravniki pridržali prognozo.

Njegovi delovni tovariši so mu takoj priskočili na pomoč. Ker je bilo očitno, da so Mazzolinove poškodbe zelo hude, si ga niso upali vrgniti s tal in so raje telefonirali bolnišnici Rodega k križi, ki se nepojasnjenih razlogov je nenadoma zgubil ravnotežje in se začel vpijati in je zidovljo s rokami in nogami. Neznane sile in okoliščine delavca so položili v rešilni avtomobil ter ga z vsjo naglico odpeljali v splošno bolnišnico, kjer so ga nemudoma odpeljali k operacijski mizi. Pri zdravniškem pregledu se je izkazalo, da je mladenič utrpel hud udarec v glavo, ki mu je pridelal hude kostne poškodbe na lobanji. Ponesrečenec si je tudi zlomil in izvilni desni gleženj, se udaril po rameni ter si verjetno poškodoval hrbtenico. Zaradi izredno hudih poškodb so si zdravniki pridržali prognozo.

O nesreči so bili obveščeni tudi agenti komisariata v Starem mestu, ki bodo morali ugotoviti vzroke hudega padata.

Ranjena motokiklisti pri dveh nesrečah

Motokiklisti sta se precej hudo poškodovala pri dveh prometnih nesrečah, do katerih je prišlo včeraj v Istrski ulici in v Miramarskem dvorcu.

Prva nesreča, katere žrtev je bil 57-letni F. Fornasiero iz ul. Frescobaldi 2, se je pripetila okoli polne, moč se je peljal na motorju «Iso», na katerem je sedel tudi njegov 42-letni prijatelj Mario Santini s Stare istrske ceste 2. Pri Istrski ulici, ki je na križišču z ul. Mansanta, iz se nejasnih razlogov treščil v vat 500, za volanom katerega je sedel 27-letni Luciano Sergi iz ul. Lorenzetti. Volanik in potnik motorja sta se prevrnila na cesto, pri tem pa je Fornasiero zlomil desno nogo, zaradi česar so ga morali z rešilnim avtomobilom Rodega križ odpeljati v splošno bolnišnico. Tu so ga pridržali na ortopedskem oddelku, kjer se bo zdravil dva meseca. V bolnišnici so nudili prvo pomoč tudi Santiniju, ki se je s pomočjo tujih zdravnikov po desnem kolenu tudi poškodoval po desnem kolenu in bo okrevljal v petih dneh.

Posebna nesreča se je pripetila približno tri ure pozneje v Miramarskem dvorcu. Na motorju «Mondial 175» se je 22-letni T. Buli iz ul. Madonnina 21 peljal proti Miramuru, v bližini pa

KINO «IRIS» PROSEK

predvaja danes, 2. t. m. ob 19.30 Cinemascope barvni western film:

DANIEL BOONE

Igrajo: PIER PARKER, ED AMES in PATRICIA BLAIZ

Goriško-beneški dnevnik

ORIGINALNA ZAMISEL SKUPINE ŠTUDENTOV ARHITEKTURE

Prehod v Štandrežu naj služi širšim stikom na našem prostoru

Objektom za carino in policijo naj bi dostavili še zgradbe za sejem in konference

Novi mednarodni prehod pri Štandrežu se še vedno eden izmed osrednjih tem, s katero se občasno srečujejo upravitelji, operaterji in strokovnjaki v razumevanju ter izgradnji infrastrukture. V zadnjem času je skupina goriških študentov arhitekture sestavila docela nov načrt, ki ga bodo razpisovali na javni razpis, ki naj bi bil po svojih dimenzijah kakor tudi po vlogi do celja nekaj drugega od sedanje načrta. Lokacija novega prehoda ne bi smela služiti edine obmojnemu formalnostim za prehajanje ljudi ter manipulacijo blaga, ampak naj bi novi prehod služil tudi za središče vse pogostejših stikov tako med Italijo in Jugoslavijo kakor možnostim pogovornosti v širšem evropskem prostoru, se pravi, da bi moral novi prehod zajemati tudi prostore za mednarodne konference, študije, specializirana predavanja, razstave, turizem in podobno.

Maketa, ki jo objavljamo na drugem mestu, predstavlja sad večletnega dela in študija ter kaže, kako si študentje arhitekture predstavljajo ta mednarodni prehod, kjer bi združili vse trgovske ter informacijske posle ter daljšemu mestu značaj mosta proti vzhodu, vlogi, ki mu jo priznava tudi krajevno ter deželno programiranje.

Vrhu tega naj bi to središče imelo tudi kar najtesnejše zveze z našim mestom, da bi se vključilo v njegovo arhitektonsko fiziognomijo kot tudi v ostalo okolje. Uresničitev takšne zamisli bi po vsej verjetnosti kar nekajkrat povečala carinska opravila ter uradnih poslov, saj bi se vršila v okviru sprejete enotne mejne kontrole. S tem bi na boljši način izkoristili razpoložljivi prostor.

Središče bi obsegalo carinsko cono (skladišča, markirni prostori, omejena policija), službe povezane z avtomobilsko cesto (delavnice, garaže, bar, restavracija, hotel, trgovine), trgovske službe (uradi, bančni zavodi, izvozniki, speditori, uvožno-izvozna podjetja), družbene in kulturne službe (stalne razstave, sejemski uradi, razstavni prostori, dvorane za shode, kongrese, kulturne sestanke, gledališče, avditorij).

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji. Načrt, ki ga je izdelal študentje, je bil namenjen temu, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

Študentje arhitekture sodijo, da carinske operacije vedno zahtevajo določen čas ter zahtevajo blago. Zato je ravno ta prostor naj bolj idealen, da bi se izkoristila tistega časa ustvari pogoje za dejavnosti, ki bi se drugače izgubile ali v drugi lokaciji.

STIKI MED GORIŠKIMI ZBORI IN DOLENJSKO

Uspelo gostovanje goriških pevskih zborov v Novem mestu

Na povabilo glashbene šole sta nastopila zbor «Mirko Filej» in «Lojze Bratuž»

Nedolgo od tega smo lahko v Goricu pozdravili mlade goste z Dolenjske, ki so prišli sem nastopati v okviru svoje glashbene šole. Zda pa so se tudi Goričani odzvali svojim rojakom ob Krki ter ponesli zadnjo soboto tja svojo pesem. Moški zbor «Mirko Filej» ter mešani zbor «Lojze Bratuž» sta hotela dolenjskemu občinstvu predstaviti predvsem pesem goriških in primorskih skladateljev ter ga tako seznaniti z našo glashbeno produkcijo.

Koncert je bil v Domu kulture v Novem mestu v režiji Koncertne poslovalnice glashbene šole; koncert je obsegal tri dele. V prvem in zadnjem je nastopil moški zbor, v drugem pa se je predstavil mešani zbor. Oba ansambla sta novomeški publiki odpevala vrsto izbranih pesmi primorskih avtorjev. Zbor «Mirko Filej» je imel na sporedni M. Fileja «Jaz pojdem med polja», «Veseli ptičke», «Nekje v gorah» in «Kričave za klobukoma», rusko narodno «Kraguljčica» v priredbi Lojze Bratuža, Emilia Komela «Korotanki», A. Srebotnjaka «Borli, furlanski» in Simontijeva «Pobratimlja» ter Hajdrihovo «Buči buči, morje Adrijskega». Zbor je vodil Zdravko Klanjšček. Mešani zbor «Lojze Bratuž» je odpeval narodno in Rožančevi prired-

bi «Dober večer», Rožančev «Ob pomladi zori», Adamičev «Vsi so prihajali», Mendelsohnovo «Slovo od gozda» in narodno v Devetkovi priredbi «Drežniška». Zbor je v odsotnosti dirigenta S. Jeričija vodil Mirko Spacapan. Zbor je izvedel veliko pesem, ki so nastopajočim izročili lep sopredstavljen nastop in krasno sliko Gorenjskega oziraj se sklanjal stran, ki je izvala veliko navdušenja pri občinstvu. Vse točke sporeda je prijetno povezoval Viktor Prašnik.

Pred koncertom je prinesel ugodni pozdrav občine Novo mesto podpredsednik mestne skupščine Arber, ob koncu pa je ravnatelj glashbene šole prof. Jazbec s toplimi besedami pozdravil goste iz našega primorskega rojaka. Najmlajši gojenec glashbene šole pa so nastopajočim izročili lep sopredstavljen nastop in krasno sliko Gorenjskega oziraj se sklanjal stran, ki je izvala veliko navdušenja pri občinstvu. Vse točke sporeda je prijetno povezoval Viktor Prašnik.

Sobotni nastop v Novem mestu je bil seveda združen z izletom po prekrasnih zelenih Dolenjskih ob mirno se vijolič Krki in njenih gradovih. Povsod so goriški gosti našli na izredno prijeten sprejem. Ogledali so si slovito Kartuzijo v Pletarjah in se tu ustavili še v Krki, Jerneju. V Kostonjavi ob Krki so si lahko ogledali znamenito razstavo sodobne umetnosti «Forma viva» ter čudovit samostan iz XIII. stoletja z gotško katedralo, ki jo sedaj obnavljajo gojenec glashbene šole in krasno sliko Gorenjskega oziraj se sklanjal stran, ki je izvala veliko navdušenja pri občinstvu. Vse točke sporeda je prijetno povezoval Viktor Prašnik.

Prehito je minil dan, ki je bil tako bogat in za premožno pravo odkritje. Na vsak način pa to ne bo zadnji stik z dolenjskimi brati tako onstran kot ostran državne meje, v znamenju vedno večjega medsebojnega spoznavanja in zbiranja.

Državna knjižnica v Gorici je prejela nove slov. knjige

AVTOMOTO ZVEZA SLOVENIJE: Temeljni zakon o varnosti prometa na javnih cestah. BÜRGER: Lažnivi ključke. CANKAR, Hlapec Jernej in njegova pravica. CERNIGOI: Parne turbine CIUHA: Potovanje v deseto deželo. DHINGRA: Zvezdasta ogrlica in druge indijske pravljice. GREGORIC: Zbrano delo. HOCEVAR-PAJER: Taboriške igre. HUJDALES: Zlati krompir. JANEZ: Vsebine slovenskih literarnih del. JANEZIC: The stopinje. JONTEZ: Jutro brez sonca. KARDELE: Beležke o naši družbeni kritiki. KECKEMET: Ivan Mestrovic. KOVAL: Svet naših čud. MAJČEN: Izbrano delo. MAMLOK: Minica in gugalni krog. MIHELČICA: Puhek. MURN: Pesmi. Ob sedemdesetletnici ustanovitve Slovenskega šolskega muzeja v Ljubljani. Prvi junij 1924 v Trbovljah. Repertoar Slovenskih gledališč: 1867-1967. RIHA: Kapitan se menja. ROSTOJAR: Osnove obče psihologije. ROZMAN: Reporter teje poroka. SABEC: Tehnologija surovca masla. Savreina jugoslovanska grafika. Slovake pravljice: Slovenija: Dolenjska in Bela krajina. Srednje zemlje stojim: Poezija nerazvitih ljudstev. VALVASOR: Slava vojvodine Kranjske. VARL: Naši knjižniki in njihova dela. ZUPAN: Vrata iz meglenega mesta.

Povorka delavcev SOLVAY

Včeraj se je v kemični tovarni SOLVAY v Trzinu zaključila dvo-dnevna stavka za ohranitev podjetja in delovnih mest. Stavkojoci so včeraj dopolnili sestavi dolgo povorko avtomobilov in motokiclov ter obšli vse glavne ceste v Trzinu; odpeljali so se tudi v Gradiško ter se vrnili okoli 10. ure. V motorizirani povorki so imeli več transparentov, preko zvočnikov pa so pojasnjevali svoje stališče. Danes bo v obratu nadaljevali z normalnim delom.

V sedmih letih se je število turistov skoraj podvojilo. V hotelih so bili zabeležili 35.741 turistov in 350.511 nočitev, v privatnih sobah in v kampinških pa 63.375 turistov in 893.263 nočitev. Skupno torej 99.116 turistov in 1.153.774 nočitev. Lanska številka je za malenkost manjša od one v letu 1966, ko so zabeležili, kot smo že omenili na začetku tega članka, manjše število Nemcev.

Se nekaj zanimivih številke: Leta 1967 so zabeležili sledeče številke po narodnostih: Avstriji: 13.050 turistov in 133.984 nočitev (od teh 84.882 v kampinških in privatnih sobah). Družave Beneluks: 3715 turistov in 40.607 nočitev (od teh 30.562 v kampinških in privatnih sobah). Francija: 3473 turistov in 33.655 nočitev (od teh 28.710 v kampinških in privatnih sobah). Zpadna Nemčija: 36.198 turistov in 374 tisoč 976 nočitev (od teh 299.543 pod šotori ali v privatnih sobah). Velika Britanija: 3542 turistov in 36.669 nočitev (od teh 20.835 v kampinških in privatnih sobah). Švica: 2545 turistov in 29.163 nočitev (od teh 19.364 pod šotori ali v privatnih sobah). Italija: 33.205 turistov in 477.458 nočitev (od teh 330.245 pod šotori ali v privatnih sobah). Prvič so v bitleni izredno omejeni jugoslovani; teh je bilo 590 in so v Gradiški.

Dva ranjena pri trčenju avtomobila ob cementni steber

Dva ponesrečenca je zahtevala prometna nesreča, ki se je prejšnjo noč nekje po polnoči pripetila v Strazincih. Ponesrečenca sta 24-letni Luciano Bressan iz ul. Licinio 4, vajenec po peklico, ki se je opraskal po obrazu ter si zlomil desno stegno in se bo v bolnišnici zdravil 40 dni ter 24-letni sofer Aldo Tambora Michelino iz ul. Mocchetta 8, ki se je udaril v prsi ter bo okrevljal v 5 dneh.

Sofer avtomobila fiat 600 z registracijo OG 12632 Tambora je iz ul. Colombo nameraval v ul. Lungh' Isonzo. Na križišču, kjer cesta zavije v levo, je vozilo zaneslo na desno stran ter je najprej trčilo ob pločnik, nato pa še ob cementni steber električne napeljava. Pri trčenju je se slabše godilo potniku, ki je sedel na desni strani, s katero je vozilo trčilo ob steber; utrpelo je dokajšnje poškodbe.

Uprava Slovenskega dijaškega doma sporoča, da je med poletnimi meseci odprta od 10 do 12. ure; takšen urnik velja do konca septembra.

Kino

Gorica

VERDI, 17-22: «L'oro del mondo», R. Power, Albano, C. Ingrassia in F. Franchi. Italijanski barvni film.

CORSO, 17-22: «Quota periscopio», James Garner in Edmund O'Brien. Ameriški kinemaskopski film.

MODERNISSIMO, 17-22: «Finché dura la tempesta», James Mason in Lili Palmer. Italijanski barvni film.

VITTORIA, 17-22: «Gioco di massacro», Claudine Auger in Michel Duchaussoy. Francoski barvni film, prepovedan mladini pod 14. letom.

CENTRALE, Zaprt.

Tržič

AZZURRO, 21.00: Koncert. EXCELSIOR, 17.30: «Sinfonia di guerra», Charlton Heston in M. Schell, v barvah.

PRINCIPE, 18.30: «Strategic command chiama Jo Walker», B. Harris in T. Kendal, v kinemaskopu in barvah.

Ronke

EXCELSIOR, Zaprt.

RIO, 20-22: «La guerra è finita».

DEZURNE LEKARNE

GORICA

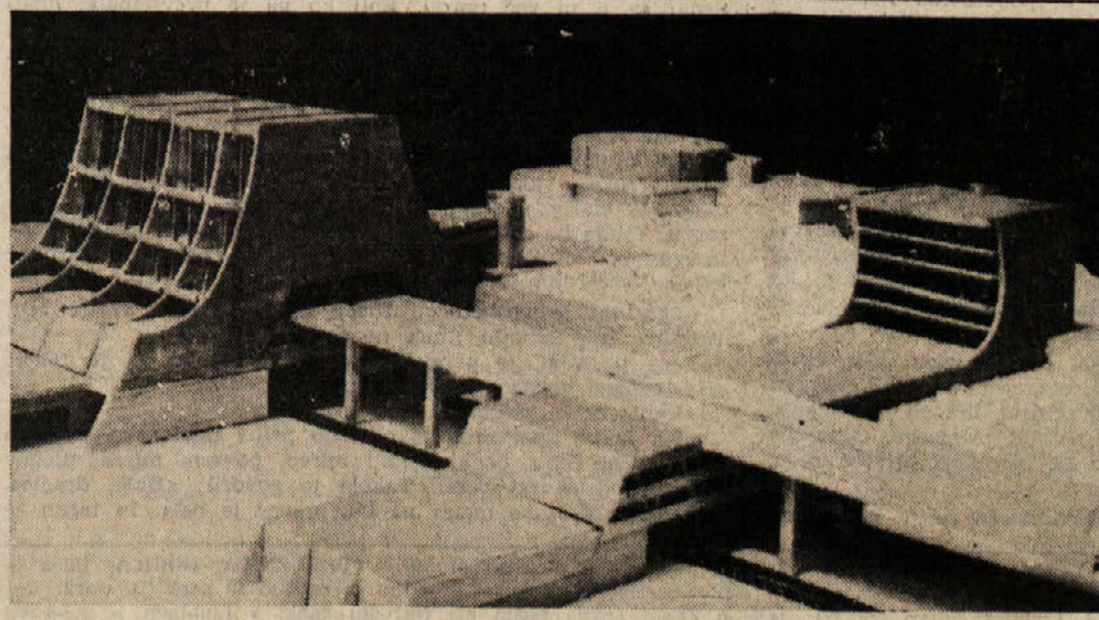
Danes ves dan in ponoči je odprta lekarna «Cristoforo», Travnik, tel. 29-72.

TRZIO

Danes je v Trzinu odprta lekarna «S. Nicolò» dr. Olivetti, via I. Maggio 94, tel. 73328.

RONKE

Danes je odprta lekarna All'Angelo - Sergio Olivetti - ul. Roma 22 - tel. 77019.

Maketa mednarodnega prehoda v Štandrežu, ki jo je izdelala skupina študentov arhitekture

